Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γραφο, πατριαρχική απόφαση. Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινούπολη, Λήμνος, Χαλκιδική.

N. Oikonomidès, *Archives de l'Athos. IV. Actes de Dionysiou*, Paris 1968, σ. 161-162 αρ. 30, σ. 164-170 αρ. 32-33, σ. 190 αρ. 41.

15β

1468-1469. Διατάγματα του Γάλλου βασιλέα της Κύπρου. Νικοσία (Λευκωσία).

J. Richard, T. Papadopoullos (εκδ.), *Le Livre des Remembrance de la secrète du Royaume de Chypre (1468-1469)*, Nicosie 1983, σ. 4-5 αρ. 3, σ. 7 αρ. 7, σ. 10-11 αρ. 15-17, σ. 25-27 αρ. 46-50, σ. 36 αρ. 72, σ. 41 αρ. 83, σ. 47-48 αρ. 99, σ. 54 αρ. 115, σ. 55-56 αρ. 117, σ. 67-68 αρ. 143.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΦΥΓΑΔΩΝ ΠΑΡΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΤΟΥΣ.

1468, 4 Μαρτίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«† Πιστοὶ καὶ ἠγαπημένοι μας, μηνοῦμέν σου καὶ ὁρίζομέν σε, μοναῦτα καὶ τὸν αὐτόν μας ὁρισμὸν περιλάβῃς, νὰ ποίσῃς ἕναν διάλαλημὸν καὶ ὁρισμὸν ἀπὲ τὴν μερίαν μας εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ πραστεῖα, μοναστήρια, ἀμπελικὲς καὶ μονοίκια, ἀποὺ ἔνι εἰς τὴν κοντράδαν τῆς χώρας, τὸ πῶς οἱ τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι τῶν αὐτῶν χωρίων καὶ πραστείων νὰ γυρέψουν ὅπου εὕρουν ἀνθρώπους καὶ γεναῖκες καὶ κοπελλία, ἀποὺ δὲν εἶναι ἀποὺ τοὺς τόπους, ἀποὺ εὑρίσκονται, καὶ δὲν εἶναι ἀγρωνισμένοι πῶς ἔνι ἐλεύτεροι, νὰ τοὺς πιάννουν καὶ νὰ τοὺς δήννουν ἀξάγκωνα καὶ νὰ σοῦ τοὺς πρεζεντιάζουν καὶ ἐσοὺ νὰ τοὺς πέμπῃς εἰς τὸν σύγκριτόν μας νὰ τοὺς θωροῦν, ἂν ἔν' πάροικοί μας, νὰ τοὺς παιδεύγουν καὶ νὰ τοὺς πέμπουν εἰς τὰ χωρία μας, καί, ἂν ἔν' πάροικοι ἄλλους, νὰ τοὺς παιδεύγῃς ἐσοὺ καὶ νὰ τοὺς παίρνουν οἱ ἀφέντες τους· καὶ ἂν ἴσως καὶ οἱ αὐτοὶ τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι ποίσουν τὸ κατάδικον, θέλουν πλερώννει πένα ὁ πασαγείς, ἀποὺ νὰ φαλιάσῃ, εἰς τὴν τζάμπραν μας δουκᾶτα κε' καὶ κιβέτζιμο· ὁμοίως πᾶσα ἄθρωπος τοιούτης λογῆς καὶ νατούρας ἀποὺ νά 'ναι κ' ἔχουν τους ἔσσω τους οὐ ξεύρουν ποῦ ἔνι ἢ φεύγουν καὶ 'δὲ νὰ τοὺς ὁμολογοῦν, θέλει πλερώννει πένα ὁ πασαγεὶς εἰς τὴν τζάμπραν μας δουκᾶτα κε' ἀποῦ νὰ φαλιάσῃ. Καὶ διαβαίννοντα ὀλλίες ἡμέρες θέλομεν πέψει ἕναν ἐμπιστὸν καὶ ἠγαπημένον μας νὰ δῇ καὶ νὰ ξετάσῃ ἂν ἐποῖκαν οἱ ἄνωθεν τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι τὸ τέβερ τους καὶ ἀποὺ βρεθῇ φαλιασμένος θέλει πέφτει εἰς τὴν ἄνωθεν πένα. Οἱ πιστ(οὶ) τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι νὰ πουρσουβιάζουν πάντα εἰς τοιαύτην μανιέραν.

Ἐγράφην τῇ δ' Μαρτίου υξη' Χριστοῦ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ